

Fernando Huet, president del Port Autònom de València: "El Govern no necessita de cap llei per controlar els ports"

La nova Llei de Ports ha provocat divisió d'opinions, com en el món taurí. Per a uns significa posar-se a nivell europeu, però per a altres és senzillament un colp de mà del govern central per controlar els importants beneficis que genera. ¿Quina de les dues opinions té més raó?

—De primer, cal dir que l'administració central ja controlava la gestió dels ports. No necessitava cap llei per continuar amb el control dels ports, fins i tot els autònoms. D'altra banda, el que fa la llei fonamentalment és ampliar la gestió actual dels ports autònoms a la resta dels ports. El control fins ara estava en els òrgans de l'administració central amb poders totals, segons especificava la llei antiga i els estatuts particulars del Port Autònom de València. Els membres del consell d'administració del Port de Barcelona, com els d'ací, saben perfectament que els nostres respectius programes de finançament i inversió no han estat mai autònoms en la pràctica. El govern sempre ha controlat la nostra gestió mitjançant el Ministeri d'Hisenda i la direcció general de Ports. La política de personal tampoc és autònoma perquè la llei ens posa cada any limitacions en aquest àmbit i moltes altres actuacions depenen directament del Govern. Per tant, la normativa futura no és essencialment distinta a l'anterior. Ara bé, el que sí que aporta com a novetat és la transferència d'aquestes facultats de control a un nou organisme, un *holding* amb voluntat d'actuar amb criteris empresarials i dinamisme comercial.

—¿Es, doncs, partidari de la nova Llei amb els ulls tancats?

—Sóc partidari sempre que la llei compleisca les meues esperances, és a dir, que el futur *holding* treballa per obtenir els objectius que ha fixat la Llei i no altres. És clar, el perill és que el *holding* no actue així i el control burocràtic siga encara més gran i més petit el rendiment. Més que confiar en la Llei, l'èxit o el fracàs dependrà dels responsables del nou ens públic, si treballen com a professionals o no.

—Amb la llei en la mà, ¿quins aspectes canviaran radicalment i quins altres es quedarán tal i com són ara?

—Radicalment no en canviarà cap. Si un observador exterior l'any que ve mira el Port de València, no notarà grans diferències. No obstant, aquest moment es pot aprofitar per a tornar a reorganitzar

Fernando Huet.

VICENT A. JIMÉNEZ

els objectius del Port de València per al futur immediat, reforçant-ne la seua capacitat d'iniciativa. L'èxit del nostre port durant els anys passats ha tingut com a principal causa la capacitat d'iniciativa dels seus responsables, que van ser els primers a utilitzar els avantatges del seu caràcter de port autònom. En el passat, els organismes administratius dels ports han estat més espectadors que protagonistes en l'explotació. A hores d'ara, no sols s'ha de demanar el dret de ser protagonista, sinó que estem obligats a participar en l'explotació. Ara ve un bon moment per a posar les coses en ordre una altra volta.

—Vostè continuarà com a president del Port i el consell d'administració no canviarà o ho farà mínimament. ¿No és així?

—Un moment, jo continuaré com a president si el ministre em nomena com a tal. Evidentment, el que hi haurà en la pròxima etapa serà un canvi de personalitat. És a dir, que desapareix una persona jurídica, el Port Autònom de València, i n'apareix una altra. Una societat anònima per una altra i, per tant, es produirà una nova designació de president i del consell. El president serà triat pel ministre d'Obres Públiques i el director general ho serà més tard pel nou ens públic o *holding*.

—La Llei, en tot cas, s'aplicarà als 4 ports, ara autònoms, i als altres 23 que no gaudien de règim d'autonomia fins

ara. ¿No pot convertir-se això en un vestit pret a porter que no siga a la mida de tots?

—Si això fóra així, el *holding* seria infidel al seu naixement. A partir d'ara s'ha d'intentar establir uns mecanismes del sistema, respectant els particularismes de cada port. Si s'implanta una uniformitat, per contra, s'arribaria a un sastre burocràtic, respectant el símil de la seua pregunta. Potser necessari que tots portem les mateixes sabates i la mateixa corbata, però la resta ha de ser diferent. No hi ha major perill que unificar tots els ports, perquè cadascun té unes necessitats molt distintes i unes capacitats limitades.

—¿Quins tipus de conseqüències laborals provocarà la nova legislació?

—Pel que fa al personal dels ports que abans eren autònoms, no es produirà cap canvi. Per contra, en altres sí, perquè el que s'intenta amb la Llei és l'establiment d'un règim laboral comú a tots. Les juntes portuàries han patit des de sempre la manca de personal competent per actuar amb criteris empresarials, incapacitat que ara desapareixerà amb l'entrada de vertaders professionals. Els òrgans de gestió dels ports de Tarragona i Alacant, per posar-ne dos exemples, comptaran ara amb professionals responsables de les finances.

I. P.